

Έκπληκτοι οι δημοσιογράφοι που κάλυπταν τις διαδικασίες σχηματισμού κυβέρνησης, και ενώ ακόμη δεν είχαν ειδοποιηθεί καλά καλά οι υπουργοποιήσιμοι να προσέλθουν για την ορκωμοσία τους, είδαν να ξεπροβάλλει από τη λιμουζίνα και να ανεβαίνει βιαστικός τα σκαλιά του προεδρικού μεγάρου ο ... Κινέζος. Ο πρέσβης. Τι έτρεχε να προλάβει; Δεν ξέρουμε, αλλά είχαν προηγηθεί οι δηλώσεις περί κατάργησης της περαιτέρω ιδιωτικοποίησης του λιμανιού που τόσο έχουν ερωτευθεί οι φίλοι μας... Δεν πρόλαβαν να ορκιστούν οι υπουργοί και άρχισε

συζήτηση στη γερμανική βουλή για το “ελληνικό πρόβλημα”. Πυρ και μανία ήταν ο σοσιαλδημοκράτης αρχηγός και υπουργός οικονομικών Γκάμπριελ πέραν των άλλων ειδικά για το σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων. Οι δηλώσεις περί ακύρωσης των διαδικασιών ξεπουλήματος της ΔΕΗ τροφοδότησαν την οργή του πιο επίμονου και φιλόδοξου μνηστήρα... Ασυγκράτητοι και οι θεσμικοί Σουλτς και Ντάιζελμπλουμ να προλάβουν και αυτοί να θέσουν τις απαιτήσεις των δανειστών (δανειστές είναι όχι εταίροι στην προκειμένη περίπτωση, το πήρατε χαμπάρι;). Είμαστε από αυτούς που μαζί με τα εκατομμύρια των εργαζομένων της χώρας μας, και παρά τις διαφορετικές θέσεις μας, **απολαύσαμε τα ξινισμένα μούτρα** και το όπου φύγει φύγει του Ντάιζελμπλουμ και θα κάνουμε ότι μπορούμε για να επαναληφθούν τέτοιες σκηνές. Αν τα αναφέρουμε όλα αυτά είναι για να θυμίσουμε σε όλους εμάς τους εργαζόμενους ότι αυτοί που έχουν κερδίσει από την ελληνική κρίση, κεφάλαιο ντόπιο και ξένο, έχουν το υπηρετικό πολιτικό προσωπικό να ξενυχτάει και να κάνει τα πάντα για να υπερασπίσει τα συμφέροντα του. Εμείς “κάναμε τους δικούς μας κυβέρνηση” και καθισμένοι στον καναπέ θα απολαύσουμε το νικητήριο δείπνο των εκλογών; Αν σκεφτόμαστε έτσι βαθιά νυχτωμένοι θα ξυπνήσουμε από έναν εφιάλτη.

Τα πρώτα μηνύματα δεν είναι ενθαρρυντικά. Τολμούμε να το πούμε και μακάρι να διαψευστούμε. Μερικά μόνο παραδείγματα: Στη συνάντηση της ΑΔΕΔΥ με τον κ. **Κατρούγκαλο** δήλωσε ο τελευταίος: «Δε θα υπάρξει καμιά αποκατάσταση μισθολογικών και εργασιακών απωλειών. Δεν υπάρχουν λεφτά. Σας το λέω ξεκάθαρα, τη φτώχεια θα διαχειριστούμε. Αλλαγές στο μισθολόγιο μπορούμε να συζητήσουμε από το 2016 και μετά». Την ίδια στιγμή ο κ. **Τσίπρας** δηλώνει σε άρθρο του στο Bloomberg: **Η Ελλάδα θα αποπληρώσει τα χρέη της προς την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και θα καταλήξει σε συμφωνία “σύντομα” με τα έθνη της ευρωζώνης που χρηματοδοτούν το μεγαλύτερο μέρος της οικονομικής διάσωσης της χώρας.** Ερώτημα λοιπόν προς την κυβέρνηση: Για τους δανειστές, που έσωσαν τις τράπεζες τους μετατρέποντας το χρέος τους σε κρατικό, ένα χρέος που δημιούργησε και έφαγε η δική μας ολιγαρχία, με συνδαιτυμόνες 7 ξένες τράπεζες. υπάρχουν λεφτά; Για εμάς, τους εργαζόμενους, τα υποζύγια εξόδου από την κρίση, δεν υπάρχουν;

Δεύτερο ζήτημα: πριν την ίδια συνάντηση και σε δηλώσεις του ο υπουργός τόνιζε “«Την αξιολόγηση δεν θα την κρατήσουμε, αλλά θα την κάνουμε καινούργια. Το πρώτο θέμα που έχω καλέσει την ΑΔΕΔΥ για να συζητήσουμε αύριο είναι πώς θα κάνουμε το νέο Δημόσιο, με μια αξιολόγηση τίμια, που θα βοηθάει τους υπαλλήλους. Είμαι απολύτως υπέρ της αξιολόγησης στο Δημόσιο Τομέα. Η προηγούμενη αξιολόγηση ήταν φερετζές για απόλυση. Δεν ήταν αξιολόγηση». Τα ίδια είπε και στη συνάντηση. Και μάλιστα ζήτησε από την ΑΔΕΔΥ μέσα σε ένα μήνα(!) θα ήθελα τις

προτάσεις σας για την αξιολόγηση. Αν μου απαντήσετε ότι δεν θέλετε καθόλου τότε εγώ θα νομοθετήσω χωρίς εσάς και δεν είναι προς το συμφέρον σας. Μεγάλη πρεμούρα έχει και μάλιστα αν το συνδυάσουμε με τη θέση του για τη μισθολογική διαφοροποίηση των δημοσίων υπαλλήλων με εργαλείο την αξιολόγηση υποψιαζόμαστε ότι πάμε σε μια “πιο εκσυγχρονισμένη και δημοκρατική” εκδοχή της άλωσης του κρατικού μηχανισμού, κάμψης των συλλογικών αντιστάσεων και πολυδιάσπασης των υπαλλήλων, καθώς και ενσωμάτωσης μέσω της συναίνεσης, όχι μόνο του μέχρι πρότινος κυβερνητικού συνδικαλισμού αλλά και

ριζοσπαστικών δυνάμεων που θα υποκύψουν στη γοητεία της “συμμετοχής και της συνδιαμόρφωσης”.

Δε θα συνεχίσουμε με παραδείγματα γιατί η λίστα είναι μακριά αν και οι μέρες τις νέας κυβέρνησης ελάχιστες. Τα πράγματα θα ξεκαθαρίσουν κατά τη διάρκεια των προγραμματικών δηλώσεων. Εκεί θα διαφανεί σε φραστικό τουλάχιστον επίπεδο εκτός των άλλων πως ενσωματώνονται σε μια κυβέρνηση “κοινωνικής σωτηρίας” μεγάλα και διαχρονικά αιτήματα του εργατικού κινήματος ενώ δεν ανατρέπουν το σύστημα, δεν έγινε υποστολή τους από τους αγωνιστές εργαζόμενους απέναντι στις μνημονιακές κυβερνήσεις, και που δε μας νοιάζει αν ενοχλούν τις κυβερνήσεις των δανειστών γιατί αυτοί τα εφαρμόζουν δεκαετίες τώρα. Και εννοούμε φυσικά αιτήματα όπως το 15% για την παιδεία, το ένας εκπαιδευτικός ανά 20 παιδιά κλπ. Αν συνεχισθεί η πεπατημένη του λεφτά δεν υπάρχουν σε τι διαφέρει τούτη η κυβέρνηση από τις προηγούμενες; Στα φιλόθωπα αισθήματα και ενέργειες; Για μια άλλη φορά “τσάι και συμπάθεια” σερβιρισμένα από τους “δικούς μας ανθρώπους”; Το πιο ριζοσπαστικό τμήμα του εργατικού κινήματος έχει διαμορφώσει την απάντηση του ΕΚ για την έξοδο της χώρας από την κρίση προς όφελος των εργαζομένων. Πρόγραμμα που ο κυβερνητικός συνδικαλισμός πολέμησε με μανία και πτέρυγες του ΕΚ υποτίμησαν ή αρνήθηκαν στην πράξη. Παρόλα αυτά υπάρχει. Πατάει στις αντιθέσεις της περιόδου και δίνει διέξοδο προς συγκεκριμένη κατεύθυνση. Έχει τις υπογραφές και βουλευτών και ψηφοφόρων της υπάρχουσας κυβέρνησης. Αποτελεί το μέτρο για να μετρήσουμε και προθέσεις και δράσεις. Εμείς με αυτό θα πορευτούμε. Το εργατικό κίνημα δεν αυτολογοκρίνεται, δεν αυτοπεριορίζεται, δεν κάνει χαρακίρι. Ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα όπως είπε και ο πρωθυπουργός προεκλογικά...

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ